

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník X. / číslo 98. červen 2019

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata.

Wspomnień kilka	s. 3
Návštěvy s Pánem	4
Ohlédnutí za jubileem scholy	5
Ohlédnutí za oslavami a benefičním koncertem pro Kačenku	6
Zůstávali přes NOC v blízkosti Božího domu	7
POCHOPIT CÍRKEV: Pokřtěte mi to, nebo požehnejte, nebo jak to vlastně je?	8
ŚREDNIOWIECZE (4): Średniowiecze i prawo narodów Ekonomia średniowiecza	9
S KOLÁRKEM (A DĚTMI) V KUCHYNI: Honzíkovy zdravé banánové lívanečky	12
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKÁ: Daisy Mrázková – <i>Slon a mravenec</i>	13
Úmysly mší svatých 03.06.-30.06.2019	13
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE: Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	15
Liturgický kalendář	15
Co nás čeká v červnu	16
Den matek	17
Pojed'te s námi na výlet	17
Nový pořad bohoslužeb ve farnosti	18
FOTOREPORTÁŽ: Oslavy 50 let scholy	19
Pohřeb P. Stanisława	20

Květen, měsíc v Církvi věnovaný Matce Boží, je již ne-návratně pryč. Začal červen. V myšlenkách mnohých z nás se již rodí otázky týkající se dovolené, léta, tepla... Ale nepředbíhejme.

Myslím, že s čistým svědomím můžu říct, že květen roku 2019 byl v naší farnosti velmi náročným měsícem. První neděli v květnu, 05.05., nás opustil dlouholetý farní vikář, „karvinská stálice“, P. Stanisław. Pro mnohé to byla velká rána, bylo uroněno mnoho slz (což je dobré, neboť smutek a bolest ze ztráty někoho blízkého je třeba takto ventilovat). Odchod a hlavně život tohoto pokorného kněze vyvolaly spoustu vzpomínek a myšlenek, které mnozí zapsali v kondolenční knize v kostele. Pohřeb P. Stanisława, který se konal v pátek 10.05., byl pak skutečnou oslavou Boha za život našeho milovaného vikáře. Lidé, kteří byli v kostele i venku, kněží, květiny, svíčky u hrobu, farníci ochotní pomoci v organizaci... Zkrátka těžká chvíle, ale nádherná oslava Boha.

Tak se to sešlo, že hned v následujících dnech, tedy 11-12.05., jsme přešli do skutečných oslav – karvinská schola slavila 50 let své existence! Je to vskutku nemalý výkon, tak dlouho fungovat. Oslavy byly velkolepé. Děkovná mše svatá, koncert, setkání starších i současných členek, posezení, vzpomínky, smích, společný zpěv... a v neposlední řadě první benefice naší scholy. Vše se odehrávalo v rodinné atmosféře, což značně přispělo ke kráse celého víkendu.

S květnem se již několik let pojí také mezinárodní akce „Noc kostelů“, letos jsme ji prožívali v pátek 24. 05. Pro návštěvníky jsme otevřeli kostel Povýšení sv. Kříže, kostelní věž, kostel sv. Marka a kostel sv. Petra z Alkantary. Lidé mohli přicházet a prohlížet si naše objekty, dovědět se zajímavosti, ochutnat mešní vína, na chvíli se pomodlit...

Květen byl v naší farní rodině náročný, ale krásný. A co teď? Co nás čeká v červnu? Farní den, 1. svaté přijímání dětí, Boží Tělo, výlet pro děti, zapisování mešních úmyslů na 2. pololetí roku 2019... a mnoho společných setkání.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Anna Špírková, Anna Strzelcová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: **neděle 30.06.2019**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 21.06.2019**

Wspomnień kilka

57 lat służby trudno opisać w kilku zdaniach. Tak samo trudno o trafny dobór słów, które wyraziłyby wdzięczność kilku pokoleń parafian z Karwiny i okolic za dar życia, wierną służbę i poświęcenie księdza Stanisława Jochymka. W niedzielę przed południem szybkim echem rozeszła się wiadomość, iż nasz ksiądz Stanisław zakończył swoje ziemskie pielgrzymowanie i odszedł do domu Ojca. Od pewnego czasu było już wiadomo, że Jego choroba jest nieuleczalna i szybko postępuje. Wszyscy wiedzieli, jednak mimo wszystko wierzyli, że jakoś się sprawa ułoży, bo przecież ksiądz Stanisław to taki stał punkt karwińskiej parafii. Dla dzisiejszych wiernych to ten, który zawsze tu był i trudno sobie wyobrazić, że miałoby Go nie być. Natychmiast zaczęto komentować to wydarzenie. Wszyscy, jakby jednym głosem, używali prawie tych samych słów, by scharakteryzować życie i postawę ks. Stanisława.

Pokora i skromność. Każdy, kto w swoim życiu spotkał się z Nim, doświadczył tego, że ksiądz wielce szanował każdego człowieka – poczawszy od przełożonych, na niemowlętach skończywszy. Ksiądz unikał rozgłosu. Nie chciał być nigdzie wychwalany, wymieniany, choć w pełni na to zasługiwał.

Pobożność i modlitwa. Księ-
da można było zastać najczęściej na kolanach w kościele podczas adoracji. W zakrystii, kiedy załatwiało się różne sprawy, trzeba było poczekać, bo ksiądz na klęczniku rozmawiał ze swoim Mistrzem. Podczas nabożeństw każdym słowem i postawą wyczuwało się tę prawdziwą pobożność, która nawet po tylu latach posługi nie stała się rutyną.

Miłość i dobroć. Co tu więcej mówić. Kto miał to szczęście, doświadczył na własnej skórze. Może jednak... czasami pojawiał się w parafii anonimowy darczyńca, który zafundował to i owo...

Stałość i wytrwałość. Zawsze tu był. Przetrwał zmiany ustrojowe, upadki i wzloty miasta, zmiany w parafii... a On wciąż ten sam. Spokojny, zrównoważony, wytrwały w wierze. Każdy wiedział, że może na Nim polegać.

Normalność. Miał poczucie humoru. Nie mówił wiele, ale potrafił trafnie nazywać rzeczy i zjawiska, co powodowało rozbawienie towarzystwa. Był wielkim fanem sportu. Podziwiałem Jego rozeznanie w różnych dyscyplinach sportowych. Jedno z naszych ostatnich wspólnych zdjęć to chwila, gdy ubrani w barwach narodowych w koszulce, czapce i szaliku kibicujemy Polsce na Mundialu...

Ciekawa byłaby liczba udzielonych przez Niego Sakramentów od 1962 roku. Byłaby to rzesza dziesiątek tysięcy ludzi ochrzczonych, przygotowanych do Pierszej Komunii Świętej, do małżeństwa, godziny spędzone w konfesjonale, odprowadzanie naszych bliskich na ostatnią drogę. Niezliczona liczba odprawionych mszy świętych, nabożeństw różańcowych, majowych, dróg krzyżowych... Warto wspomnieć o kulcie Krzyża św., pod którego wezwaniem nosi imię karwińska

parafia. Przed laty ksiądz Stanisław głęboko przeżył atak wandalu na krzyż misyjny przed kościołem. Często o tym wspominał i wracał do tego wydarzenia w kazaniach. Aż pewnego razu, po wielu latach, zjawił się na probostwie tajemniczy człowiek wręczający kopertę z sumą pieniężną. Zapytany o powód odpowiedział, że on jest sprawcą tamtego wydarzenia i pragnie wynagrodzić krzywdę... Tak samo można było wyczuć, że ksiądz otacza szczególną czcią kult Miłosierdzia Bożego, a także kult Matki Bożej.

Właśnie w 3. niedzielę wielkanocną, tuż po święcie Miłosierdzia Bożego, w pierwszą niedzielę miesiąca maryjnego – maja, otworzyła się dla Niego brama wieczności. Była godzina 8:55. Czas, gdy tradycyjnie wychodził z probostwa do kościoła, by odprawić polską sumę o 9:30. Taki był nasz ksiądz Staś. Z Nim zamyka się jeden długi etap parafii Karwina-Frysztat. Wdzięczny jestem, że było mi dane przez całe moje dotychczasowe życie patrzeć na tego Wielkiego Człowieka.

Andrzej Szyja

Návštěvy s Pánem

Za svou víru a za mé účasti na mších svatých vděčím své babičce. Já a její další 3 vnučky jsme byly u babičky dost často. Pomáhala tak své dceři a synovi v naší výchově. Byly jsme často u ní doma, jezdily jsme s ní na dovolené a v neděli jsme zcela dobrovolně navštěvovaly kostel. Když jsem se vdala, brávali jsme s manželem do kostela babičku my. Jelikož sil už měla méně, byla ráda, že může jet autem. A pak nastala doba, kdy jezdila jen dle zdravotního stavu. Psychický stav naší babičky je stokrát lepší než můj. Má excellentní paměť a inteligence vůbec neklesla. Ale tělo už zlobí, ono 96 let je už celkem dost. Babička velice přivítala vysílání mší svatých nejprve z rádia Proglas a poté, až do dnešní doby, je moc vděčná za vysílání přímých přenosů v TV Noe. Je to opravdu veliká radost. Ale jedno přeci jen chybělo, a to přijímání Páně. Možnost pozvat domů kněze zprvu odmítala. Stavěla se k tomu asi jak mnoho lidí, kteří se bojí, že tato návštěva je opravdu už návštěvou starého, nebo nemocného člověka před smrtí. Jednou si přečetla článek o těchto návštěvách v Naší farní rodině, své rozhodnutí přehodnotila a poprosila mě, ať po-

žádám na faře o tuto nabízenou službu jednoměsíčních kněžských návštěv spojených se zpovědí a s přijímáním. K babičce začal docházet otec Stanislav. Z první návštěvy byla mírně nervózní. Byla moc ráda, že k ní dojde kněz, kterého tak dlouho zná, ale chtěla mít vše připravené na sto procent. Na stole musel být bílý ubrus, kancionál, svíčka a růženec. Takhle si to pamatovala ještě z doby svého dětství. První návštěva otce Stanislava proběhla skvěle a babička byla ráda, že k návštěvám přistoupila. Celé dva, možná i tři roky, se vždy moc těšila. Poslední návštěva proběhla ještě v březnu, a to už asi pro o. Stanislava bylo třetí patro velkou námahou, ale přesto přišel. V dubnu jsme babičce řekli, že o. Stanislav nedojde, že je nemocný. Netušila ale, že stav už je velmi vážný. Když otec Stanislav umřel (a to datum si budu pamatovat na věky, je to datum mého narození), bylo těžké babičce tuto informaci sdělit. Od hodlali jsme se k tomu až druhý den. A i když je babička velmi silná ve víře, i přes nepochybování, že o. Stanislav je u Pána, nesla toto

sdělení moc těžce. Poprosila jsem ji o malou vzpomínku do našeho časopisu. Doufám, že vám nebude vadit, že jsem její řeč nepřeložila.

*Ojca Stanisława my mieli moc radzi.
Moc żech se cieszyła, jak mioł przjść.
Był strasznie dobry ku ludziom.
Pomówili my se, mogli my se rzyc
swoi bolesci, trzeba że uż nikiedy by
człowiek czchioł w tej nimocy
i umrzić. Ojciec nas dycki pocieszył.
Prziszoł za nami z Panym Jezusym,
mogli my tak mieć Jezusa, gdyż uż ni
mogmy chodzić, ale aspón se dzi-
wómy na telewize na msze świąt-
tóm. Je nóm go bardzo żal, że tan
pryndko umarł. Długo ale nie był
chory, a nie tropił se a umarł posi-
lony ciały Chrystusa a w cichości
odszedł za Panem.*

Babička samozřejmě souhlasila, že i dál ji bude první pátky v měsíci navštěvovat kněz, který ji přinese požehnání a Tělo Páně. Je to její velká posila v jejich dnech, které už nejsou tak pestré jako kdysi, ale jsou stále plnohodnotné. Díky všem kněžím za tuto službu a díky otci Stanislavovi za vše, co poskytl babičce i celé naší rodině.

Kamila F.

Ohlédnutí za jubileem scholy

Uběhlo jen pár týdnů a já věřím, že Vám v uších doznívají tóny jubilejního koncertu scholy. Zpěv a karviná skola vždycky patřila a patří k sobě už neuvěřitelných 50 let. Radostně oslavuje Boha a vnáší Boží Slovo v tom nejkrásnějším znění. Děkuji za to, že i já jsem a mohla jsem součástí tohoto společenství, které je žijícím organismem Krista. Dovolte mi tedy pár vlastních vzpomínek.

V době, kdy mi bylo 9 let, jsem si začala vyšlapávat cestičku v karvináské schole. Tento rok byl pro mě o to slavnostnější, protože jsem poprvé přijala svátostného Ježíše v 1. svatém přijímání. S radostí na všechny ty scholácké roky vzpomínám, jelikož jsem nejen poznala spoustu lidí, ale i cestu s jedním cílem: zpívat s radostí a pro radost Bohu a Panně Marii. 15 let prožitých v kruhu zpívajícího společenství bylo nezapomenutelných v mé dětství a mládí. Nejenom zpívání, ale i společné výlety, setkávání, to vše bylo pro mě samotnou velmi obohatující. Ze spousty lidí, se kterými jsem začínala, jsem v kontaktu dodnes. Když jsem od roku 2000 už pravidelně scholu nenavštěvovala, nebylo to tím, že jsem nechtěla. Odešla jsem studovat do Olomouce, a proto už moje setrvávání ve schole nebylo tak časté. Myslela jsem si, že už se ke zpívání nedostanu, avšak měla jsem příležitost zpívat i v Olomouci ve Schole studentů olomouckých fakult při kostele Panne Marie Sněžné. Na toto období ráda vzpomínám tak jako na období v Karviné. Schola v Olomouci se mi stala druhým zpívajícím domovem obohatujícím v duchovním životě a relaxací od studentských povinností. Ale tak jak všechno začíná, také končí a studium není věčné. Ve schole studentů se za ty roky vystřídalo spousta mladých lidí a odnášeli jsme si krásné zážitky do běžného života.

Po oslavách 40 let působení scholy, jsme všichni myslí na to, co s ná-

mi bude za těch 10 let při oslavách zlaté padesátky. Mnoho lidí za těch 10 let do scholy přišlo, ale také odešlo a vždycky ji něčím obohatili. Já jsem v tu dobu byla svobodná, bezdětná, pracující. A nyní. Během těch 10ti let mám vlastní rodinu a děti jsou tím nejkrásnějším darem od Boha. Věřím, že i ony najdou zálibu v hudbě a zpěvu jako já. S blížícími se oslavami zlaté padesátky mě napadaly myšlenky, jak asi prožiji toto jubileum scholy, která mě doprovází od dětství. Jakmile se na facebooku objevila nová skupina „Schola má 50 let a já ji zapívám, zahrnu...“, neváhala jsem ani na minutu, že bych se znova nevrátila do dětství a mládí. Skloubit velké zkoušky a soustředění s péčí o rodinu nebylo jednoduché. Ale když člověk chce, jde si za tím. Děkuji za úžasně prožité 3 měsíce příprav, které vyústily v „bombastický“ zážitek. Zpívání s lidmi, kteří už do scholy nechodí, ale přišli. Ale také s těmi, kteří ve schole stále jsou. Mohutnost hlasu je v jeho sile a projevu.

Chci poděkovat všem, kteří tak velkolepé oslavy zorganizovali a nebylo jich málo. Během oslav se u dirigentského pultu vyštídal 4 úžasné osobnosti, Monika, Verunka, Alča, Basia. Dirigent musí být člověk, který zaujmě takovým způsobem, že odhadíme noty, protože nám překáží ve výhledu, dá nám svoji radost, rytmus a vnímání skladby a my to svým zpěvem předáme po-

sluchačům. Píseň bez doprovodu by nebyla písni. I když jsou písničky a capella, vždycky je třeba dát počínající tón, takže i tam má nástroj své místo. Díky všem, kteří měli nástroj ve svých rukou a uměli ho použít. Vždycky je ale někdo, kdo to všechno vede, podporuje a obětuje se pro druhé. Je tím krkem, který tou hlavou hýbe a zároveň mozkem, který to vymyslel. Tím člověkem je moje sestra Danka. Připadne Vám, že se chlubím vlastní rodinou. Možná máte pravdu, ale to není chlubení, ale vyzvednutí daru od Boha, který moje sestra dostala. Dávat se druhým a být s druhými se společným cílem a předáváním toho být lepší a zpívat Bohu s ještě větší radostí. Pamatuji se, že každou chvilku svého volného času věnovala přípravě oslav. Když jsem přijela s rodinou do Karviné, měla neustále na stole scholacké materiály, fotky, alba, noty, adresy, aby vše krásně doladila a oslava mohla být velkolepá. Jsem na svou sestru hrdá. Jinému člověku by z toho šla hlava koltem, ale zvládla to přes všechny další své aktivity. Věřím, že i celá karviná skola, která jí za odměnu dává radost ze zpěvu, kterou jste měli možnost si poslechnout.

Co říci závěrem? Přejme karviná skole ještě další léta navíc, přicházející nové členy a nekonečnou radost ze zpívání a obohatování sebe a druhých.

Zuzana Stryjová

Ohlédnutí za oslavami a benefičním koncertem pro Kačenku

Milá scholo a farníci,

chtěla bych se s vámi podělit o své zážitky z oslav 50. výročí scholy a benefičního koncertu pro Kačenku. Jako bývalá členka scholy jsem byla plna očekávání a zároveň i obav, zda se koncert vydaří a jestli vůbec přijdou nějací posluchači. Úsilí všech zúčastněných i organizátorů a následně i celý koncert předčily mé představy a své pocity nedokážu slovy ani popsat. K celkové atmosféře a dokonalosti mi scházel, že se setkání a koncertu nemohli zúčastnit můj manžel Tomáš a dcerka Kačenka. Vzhledem k nedávno prodělané akutní bronchitidě, která skončila hospitalizací Kačenky ve FN Hradec Králové, lékaři nedoporučovali absolvovat téměř 4 hodinovou cestu autem a pobyt v místě s větší koncentrací lidí. Manžel tedy pečoval doma se zdravotním personálem o Kačenku.

Přijela jsem ranním vlakem a mohla se tak zúčastnit celodenního pro-

gramu. Společně jsme sdílely zážitky z různých období trvání naší scholy, které byly obohaceny projekcí fotografií a hlavně komentářem členek. Připomněly jsme si tak dobu bezstarostného dětství a dospívání. Počátky scholy nebyly jednoduché, ale nadšení členek a zakladatelky překonaly veškeré překážky i nemalé technické problémy se zajištěním not. Probraly jsme (podrbaly jsme si) o tom, co a jak... :-). I přesto, že již několik let pobývám mimo Karvinou, nyní až v Polabí, cítím se stále součástí scholy a toho si velice vážím. Srdcem patřím stále do karvinské farní rodiny.

Koncert a veškeré přípravy se nesly v duchu zpívání pro Kačenku. Od nejmladších zpěváků scholičky až po vystoupení téměř zakládajících členek se vytvořila úžasná atmosféra. Říká se, že „Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“ Myslím si, že se to v tomto případě naplnilo stonásobně.

Nejen že jsem si mohla s vámi zapívat, ale i účast všech farníků mi dodala obrovské množství naděje a víry ve zlepšení zdravotního stavu naší Kačenky. Naučila nás prožívat každý den naplněno, užívat si navzájem veškeré chvíle spolu, neboť ne-

víme, kdy si nás Pán k sobě povolá. Cítila jsem, že na naší těžkou situaci nejsme sami a že pomoc farní rodiny je opravdu silná. Tam, kde bohužel selhává stát, začíná pomocná ruka rodné farnosti.

Slova jsou na to málo, abych jimi vyjádřila neskutečný vděk za vaši přítomnost, oběť a velkou podporu... Kéž Vám Bůh žehná a provází na vaši životní pouti. Necht tato cesta je naplněná v každém okamžiku opravdovou vírou, nadějí a láskou v sebe sama i k blížním.

Za celou rodinu
Lucie Machová

Výtěžek z benefičního koncertu:

43 000 Kč

Děkujeme za každý dar :)

Naše farní rodina
Nasza Rodzina Parafialna

Zůstávali přes NOC v blízkosti Božího domu

24. května se již po jedenácté v 17:50 rozeznely zvony v celé naší republice a ohlásily začátek Noci kostelů. Ani v naší farnosti tomu nebylo jinak. V tomto ročníku jsme otevřeli všechny 3 chrámy a snad se vše povedlo.

Ochotné farnice napekly pro návštěvníky spousty perníčků (v sobotu jsme sbírali prázdné sáčky v kostele a kolem něj, tudíž usuzuji, že perníčky chutnaly). Pro příchozí děti jsme připravili malou soutěž zakončenou sladkou odměnou. Do knihkupectví, kde probíhala ochutnávka mešních vín, přišlo mnohem víc návštěvníků než v předchozích letech. V kostelích se rozeznely nádherné skladby v podání Scholy a Komorního sboru a příchozí měli jedinečnou možnost přiblížit se k varhanám a povídат si o tomto úžasném nástroji s panem Syrkem. A co naši zvoníci? Provázeli, provázeli, provázeli...! Zvládli zhruba 300 návštěvníků. Letos jsme v rámci tohoto večera nově zpřístupnili i kostel sv. Petra z Alkantary. O prohlídku této stavby byl největší zájem. Dveřmi kostela prošlo zhruba 480 návštěvníků. Kostel Povýšení sv. Kříže navštívilo 235 zájemců a kostel sv. Marka 84. Toto vše proběhlo, toto návštěvníci vnímali...

Pojďme ale o pár týdnů, měsíců zpět...

Zhruba v březnu proběhla v ohláškách prosba, aby ochotní dobro-

volníci, kteří chtějí pomoci a přispět u organizace Noci kostelů, dorazili v určitý den a hodinu na faru. Byli jsme tam a čekali... Přišli 2 lidé. Slovy: DVA. Co myslíte, není to smutné? V tak velké farnosti přišli na schůzku dva lidé. V tu chvíli jsem nevěděla, zda se smát nebo plakat. Jedno jsem však věděla jistě: pokud chceme, aby byly naše chrámy na Noc kostelů zpřístupněny, musíme začít obvolávat a žádat spolufarníky o pomoc osobně. Začala jsem oslovovalat ty, kteří se podíleli na přípravách už v minulých letech. Někteří letos mohli, jiní ne. Hlavou se mi honila spousta otázek: Co budeme dělat? Je nás na tři kostely málo! Kdo bude provázet? Komu říct? Vzhledem k tomu, že organizačně tuto akci zastřešuji, šla jsem na jistotu! Zavolám kamarádkám „ze světa“. Požádám o pomoc ty, kteří nejsou věřící. Vy, co provázíte, nebo

jste někdy měli možnost být u obdobné akce, mi jistě dáte za pravdu, že návštěvníky kostelů mnohdy nezajímá pouze stavba jako taková. Zajímají se o život farnosti, o průběh liturgie, o to, jaká byla moje cesta k Bohu.... V každém kostele vidí křížovou cestu. Chtejí vědět, „co na těch čtrnácti obrazech je?“ Opravdu chceme, aby o tomhle všem vyprávěli naše nevěřící kamarádky?! Opravdu chceme, aby naši farnost, naši církev reprezentovali nevěřící lidé?! Opravdu chceme nechat naše chrámy zavřené proto, že se mezi námi nenajdou ochotní průvodci? Tohle opravdu chceme?!

Vím, že každý z nás dostal od Pána Boha hřivnu. Já jsem ani netušila, že dar provázení mám, dokud jsem v roce 2016 nevítala na Nocí kostelů návštěvníky u secco maleb. Měla jsem dvě možnosti. Bud' do toho půjdou, nebo ne. Zkusila jsem to a jsem za tu zkušenosť vděčná.

Chci vás povzbudit k tomu, abyste využívali šancí, které jsou před vámi. Pojd'me společně reprezentovat církev, pojďme hovořit o historii našich sakrálních staveb, pojďme hovořit o naší cestě k Bohu... Tímto vším lidem kolem sebe představíme našeho Otce a jeho Syna. Je to jeden ze způsobů evangelizace.

Všem, kdo se jakkoliv podíleli na organizaci této akce srdečně děkuji a těším se na Noc kostelů 2020 :-).

Jana Ciosková

Pokřtěte mi to, nebo požehnejte, nebo jak to vlastně je?

Ano, jak to vlastně je? Tuhle otázku jsem před nedávnem slyšel v naší základní... Požehnat, pokřtít nebo posvětit – hlavně, ať tam dopadne pár kapek svěcené vody (o které bylo psáno minulý měsíc, mimochodem).

První důležitá, až by se chtělo říct základní věc: nekřtíme knížky, cédečka, hudební desky, domy, vlaky, psy, kočky nebo něco takového. Křest je svátost (o tom jsem také psal před několika měsíci), kterou se člověk stává součástí mystického Kristova těla, tedy Církve, to znamená, že je určený pouze a jen pro lidi. Jenom člověk může přijmout tuto svátost, na základě svého svobodného rozhodnutí v případě člověka dospělého, nebo na základě rozhodnutí a závazku rodičů, když se jedná o malé dítě. Je tedy jasné, že když někdo mluví o křtu knihy, cédečka, lodě nebo čehokoli jiného, neví, o čem mluví, a nechápe, co je to křest. Bylo by dobré, abychom měli v sobě onu vnitřní úctu k pojmu „křest“, který definuje celý následující život pokřtěného člověka.

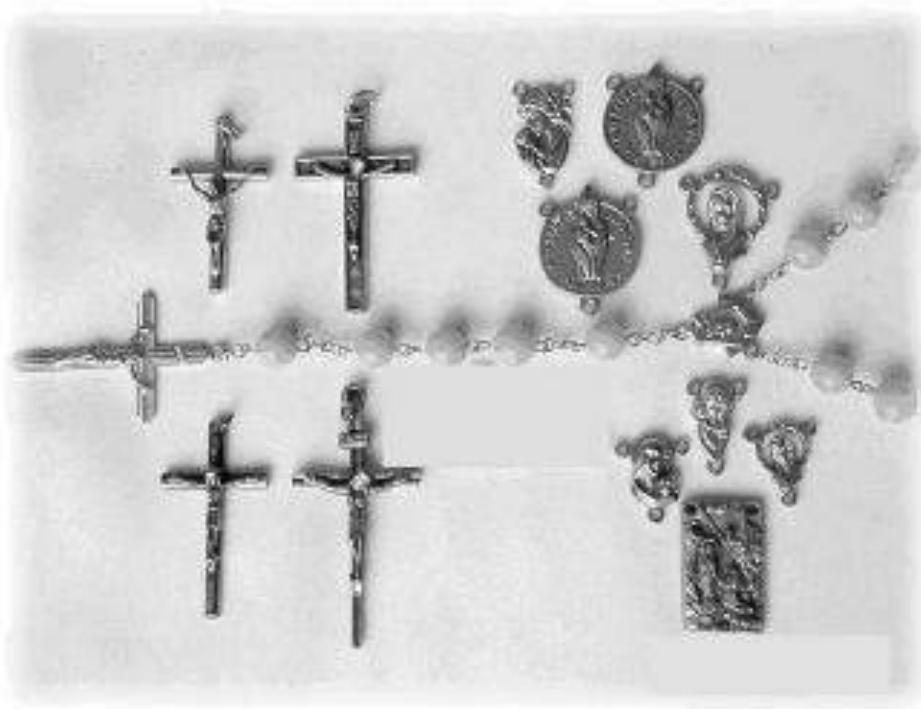
Dobrá, věci ani zvířata jednoznačně nekřtíme... V tom už máme (snad) jasno. Jasno ale větinou nemáme v případě, kdy chceme něco požehnat nebo posvětit, nebo, chceme-li se vyslovovat vznešeněji, benedikovat nebo konsekrovat. Konsekrace a benedikace, tedy posvěcení a požehnání, jsou další dvě svátostiny, které nemají svůj původ v Písmu svatém, ale v tradici Církve. Zkusme si ale ujasnit pojmy.

Posvěcení (konsekrace) je úkon, kterým danou věc nebo i osobu vyčleňujeme z použití světského a vyhrazujeme ji jen a výhradně pro záležitosti Boží. Konsekrujeme kostel, který se tímto úkonem stává budovou vyhrazenou pro bohoslužby, a posvěcení probíhá formou pomazání olejem Křízma (je to olej, který symbolizuje předání Ducha

Svatého a kterým se maže temeno na hlavě novokřtěnce, nebo čelo osoby, která přijímá biřmování, a také dlaně kněze během kněžského svěcení a hlava během biskupského svěcení). Místa, kde byl kostel „pomazaný“ olejem Křízma, se označují vymalováním křížků na zdech. V našem kostele je to vidět pouze v křestní kapli, kde je vrácen původní vzhled našeho farního kostela. Posvěcuje se také oltář, na kterém se koná Nejsvětější oběť. Oltář by měl být kamenný, nebo alespoň oltární deska (mensa), a měly by v něm být uloženy ostatky mučedníků. Ostatky se ukládají do oltáře na památku toho, že ve svých začátcích Církev slavila mše svatou v římských katakombách na hrobech mučedníků. Požadavek, aby oltární deska byla kamenná, vyplývá ze skutečnosti, že oltář, neboli obětní stůl (ono je to totéž), je symbolem Kalvarie, neboť mše svatá, která se koná na oltáři je zpřítomněním Kristovy kalvárské oběti. Právě proto uctíváme oltář poklonou kdykoli před ním procházíme. To jsme ale trochu odbočili. Zpět ke konsekraci... V Církvi existují také osoby za-

svěceného života, tedy konsekrované osoby, které Bohu zasvětily svůj život a na které myslíme zvláště 2. února, když o svátku Uvedení Páně do chrámu pamatujeme na všechny řeholnice a řeholníky. Duchovním se člověk stává přijetím svátosti svěcení (jáhen, presbyter nebo biskup), ale řeholnice a řeholníci se svým slibem chudoby, čistoty a poslušnosti zasvětili, tedy staly se z nich konsekrované osoby. A tímto vyčerpáváme téma posvěcení, tedy výlučného vyhrazení pro Boží záležitosti osob nebo míst: kostel, oltář a řeholníci.

Všechno ostatní žehnáme, to znamená, že modlitbou kněze nebo jáhna, případně pokropením svěcenou vodou, nevyhrazujeme danou věc jen pro Boží použití ani ji nečiníme nějak posvátnější, ale v modlitbě prosíme Hlavného, aby žehnal a provázela uživatele té dané věci. Žehnáme tedy osobám např. dětem; lidem, kteří se vydávají na cesty; snoubencům, když se zasnoubí; těm, kteří se rozhodují v nějakých závažných životních rozhodnutích. Žehnáme také zbožné věci, jako např. křížky, obrázky, růžence, a tím vyprošujeme od Hlavného milost pro jejich uživatelé, aby používání těchto věcí přispívalo k růstu zbožnosti těch, kteří je používají. Pamatujme, že růženec houpající se

na zrcátku automobilu nemá absolutně žádný význam, pokud jej během jízdy autem ze zrcátka nesundáme a nepoužijeme jej k modlitbě aspoň jednoho „desátku“. Sebekrássnější obraz Matky Boží té nebo oné v našem bytí nemá absolutně žádny význam, pokud nás nevede v uvědomení si Boží přítomnosti v našem životě a nepřipomene nám, že by bylo dobré s Bohem komunikovat, tedy alespoň sem tam se podmodlit.

Máme tady ještě požehnání zdánlivě „nezbožných“ věcí. Někdo se může ptát, nač žehnat silnice, vlaky, domy, byty, metro, auta, školy, knihovny, liturgické nádobí nebo roucha, velikonoční pokrmy nebo kdo

ví co ještě. Opět připomínám, že požehnání věci je modlitba Církve, ve které vyprošujeme požehnání, Boží ochranu a provázení pro uživatele těchto věcí, nečiníme tyto věci jaksi posvátnými. Mně osobně se moc líbí modlitba požehnání automobilů, která přímo a přesně vyjadřuje to, čím požehnání věci je: „... dej těm, kdo budou užívat tohoto auta, ať jezdí bezpečně a opatrne, ať jsou ohleduplní vůči druhým a na všech jejich cestách, za prací a za odpočinkem, ať je provází Kristus...“ Až by se chtělo říct: Toto dej, Pane Bože, v každém našem používání čehokoli.

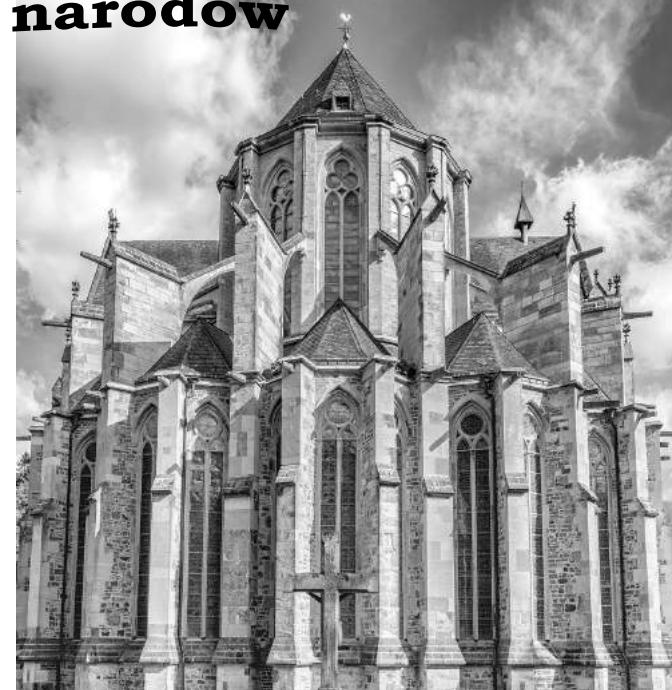
Przemek

Średniowiecze (4)

Średniowiecze i prawo narodów

Wszystko zaczęło się od odkrycia w Bolonii księgi praw Justyniana I Wielkiego z VI wieku „Digesta Iustiniani“, zawierającej fragmenty dzieł prawników rzymskich, które włączono w kodeks cywilny (*Corpus Iuris Civilis*) bizantyjskiego cesarza, zwanego Jurystą. Powstający w Bolonii uniwersytet włączył studia nad prawem do programu nauczania. Odtąd prawem narodów europejskich przestały rządzić zwyczaje i wola władców. Prawo stało się przedmiotem badań naukowych i debaty publicznej. Uczniowie analizowali prawa pod kątem wewnętrznej spójności (logiki), skuteczności i tego, jak wychowują społeczności, dla których zostały stworzone. W ogłoszonym około roku 1040 traktacie poświęconym prawu kanonicznemu pod tytułem „Dekret Gracjana“, autor opracował kryteria oceny zwyczajów i praw oparte na rozumie i sumieniu. Był to zatem pierwszy tak rozbudowany zbiór, ukazujący wzór tworzenia spójnego i całościowego porządku prawnego dla państwa i jego obywateli. Rozproszone, często „barbarskie“ prawa nauczono się oceniać, pozostawiając to, co cenne

w tradycji i tworząc lepsze i bardziej funkcjonalne przepisy. Ideę uregulowania win (zamiast odpłaty, czy zemsty) wprowadził do prawa św. Anzelm z Canterbury. Twierdził, że skoro przestępstwo jest wykroczeniem przeciwko sprawiedliwości i moralnemu porządkowi, to kara powinna odpowidać temu, jaki był charakter i zakres tego naruszenia. Według Anzelma konieczna jest pokuta, związana z zadośćuczynieniem. W tym miejscu w zakresie historii prawa nie można nie wspomnieć niejako „posąsiedzku“ profesorów Akademii Krakowskiej: Pawła Włodkowica i Stanisława ze Skarbimierza, którzy w głosnym sporze z Krzyżakami na Soborze w Konstancji (1414–1418) przedstawili podstawy słynnego prawa narodów. Stanęli w obronie ludów toczących tzw. wojnę

sprawiedliwą, czyli obronną. Wskazywali, że prawo do jej prowadzenia mają nie tylko narody chrześcijańskie, ale wszystkie, które walczą z koniecznością, w obronie ojczyzny, bądź dla odzyskania własności. Pełna odpowiedzialność za skutki wojny spoczywa wtedy na agresorze, jako na tym, który toczy wojnę niesprawiedliwą.

W związku z wojnami i prawem trzeba pamiętać o bardzo ważnym dokumencie średniowiecznym,

zwanym „Treuga Dei”. O co chodzi? Już w 1027 roku na Synodzie w południowofrancuskim mieście Elne ogłoszono „Pokój Boży”, czyli powszechny zakaz prowadzenia wojen od środy wieczorem do poniedziałku rano. W 1054 roku synod w Narbonne zakaz ten znacznie rozszerzył. Czytamy: „Tak więc

w okresie od Bożego Narodzenia aż do poniedziałku po święcie Trzech Króli, i dalej do Wielkiego Postu aż po oktawę Zielonych Świąt, dalej wszystkie wigilie i święta, i przez trzy dni w każdym tygodniu, miałowicie od czwartku wieczora aż do świtu poniedziałku, niechaj panuje wszędzie pokój, tak by nikt nie ude-

rzył, ani znieważył nieprzyjaciela swego”. Oficjalną sankcję „Treuga Dei” otrzymał w 1095 roku od papieża Urbana II na Synodzie w Clermont, a Sobory Laterańskie z lat 1123, 1139 i 1179 wprowadziły dalsze jego rozszerzenia. „Pokój Boży” obowiązywał łącznie 230 dni w roku.

Ekonomia średniowieczna

Inflacja, podaż, popyt. Te pojęcia mało kojarzą się ze średniowieczem. A jednak początki naszej dzisiejszej ekonomii mocno są zakorzenione w tej epoce. W XV wieku na uniwersytecie w hiszpańskiej Salamance kontynuatorzy św. Tomasza z Akwinu (który w swej „Summie teologicznej” podjął kilka istotnych zagadnień ekonomicznych) poszukiwali wyjaśnienia pełnego zakresu ludzkiego działania i organizacji społecznej. W większości byli dominikanami uprawiającymi scholastyczną teologię moralną. Przy okazji odkrywali i wyjaśniali znane współcześnie prawa podaży i popytu, czy też poszukiwali przyczyn inflacji. Późni scholastycy hiszpańscy chwalili znaczenie przedsiębiorczości dla społeczeństwa, bronili wolności gospodarczej, zawięcie sprzeciwiali się podatkom, kontroli cen i regulacjom dławiącym przedsiębiorczość. Byli obrońcami praw własności oraz wolności zawijywania umów i handlu. Utrzymywali, że chociaż własność prywatna jest zgodna z prawem naturalnym, nie jest przez nie ufundowana. Jednym z najbardziej ulubionych argumentów późnych scholastyków był ten, który głosił, że prywatna własność jest jednym ze sposobów tworzenia pokojowego społeczeństwa, a ponadto umożliwia bardziej produktywną ekonomię. Św. Tomasz z Akwinu uważały, że własność prywatna przyczynia się do większej pracowitości ludzi, ponieważ każdy lepiej stara się o to, co należy do niego, niż o wspólne dobro. Własność prywatna to także porządek w życiu społecznym oraz pokój społeczny.

ny. Z drugiej strony człowiek jest tylko chwilowo tu na ziemi dzierżawcą dóbr. Dlatego ma obowiązek dzielenia się nadwyżkami dochodów z ludźmi potrzebującymi pomocy. Lista uczonych średniowiecza zajmujących się ekoniemią jest długa. Przykładem mogą być Jan Buridan, rektor uniwersytetu w Paryżu, żyjący w XIV wieku, który kładł fundamenty pod współczesną teorię pieniądza. Z kolei jego uczeń Mikołaj Oresme, późniejszy biskup Lisieux, był pierwszym monetarystą, który ostro krytykował praktykę „psucia pieniądza” poprzez pomniejszanie jego wartości, czyli kucie złotych monet z coraz większą domieszką metali nieszlachetnych, tym samym dowodząc jak szkodliwa jest inflacja. W swoim „Traktacie o powstaniu, charakterze, prawie i zmianach pieniądza” wykazał, że popularne wśród średniowiecznych władców bicie monet nominalnej wartości więcej niż

w rzeczywistości psuje zaufanie społeczeństwa, rujuje gospodarkę, handel i prowadzi do powszechnej biedy.

Rozwój handlu i rosnące potrzeby ludności różnych stanów doprowadziły do powstania nowego zawodu: bankiera. W pierwszym odruchu Kościół potępiał lichwę, jako bogactwo źle nabycie, stopniowo jednak odkrywano, że pożyczki (o ile nie zawierają podstępnych rujnujących klauzul) nie są źle same w sobie. Dają wiele korzyści, a są przy tym obarczone sporym ryzykiem i to ryzyko właśnie się stało usprawiedliwieniem dla pobierania procentu godziwego. A godziwy procent zdaniem św. Tomasz z Akwinu jest rodzajem wynagrodzenia i zabezpieczenia za ryzyko. Jednymi z pierwszych „bankierów” byli templariusze. Dlaczego tak się stało? Miało to swoje logiczne przyczyny wypływające z sytuacji społeczno-politycznej w ówczesnym

świecie. Udający się w XI i XII wieku na wyprawę krzyżową rycerze oraz pańscy po prostu obawiali się podróży z trzosem monet. Mogli zostać obrabowani, czy utracić pieniądze w inny sposób. Templariusze, którzy mieli swoje domy prawie w całym ówczesnym świecie, umożliwiali bezpieczne podejmowanie pieniędzy wszędzie tam, gdzie zakon rycerski miał ten swój dom. Podróżny wpłacał po prostu pieniądze np. we Francji, otrzymywał poświadczenie, a po przybyciu do Jerozolimy (czy do domu templariuszy w innym mieście) zgłaszał się do zakonników, którzy (jak dziś w bankomacie) wypłacili mu bezpiecznie przechowywane pieniądze.

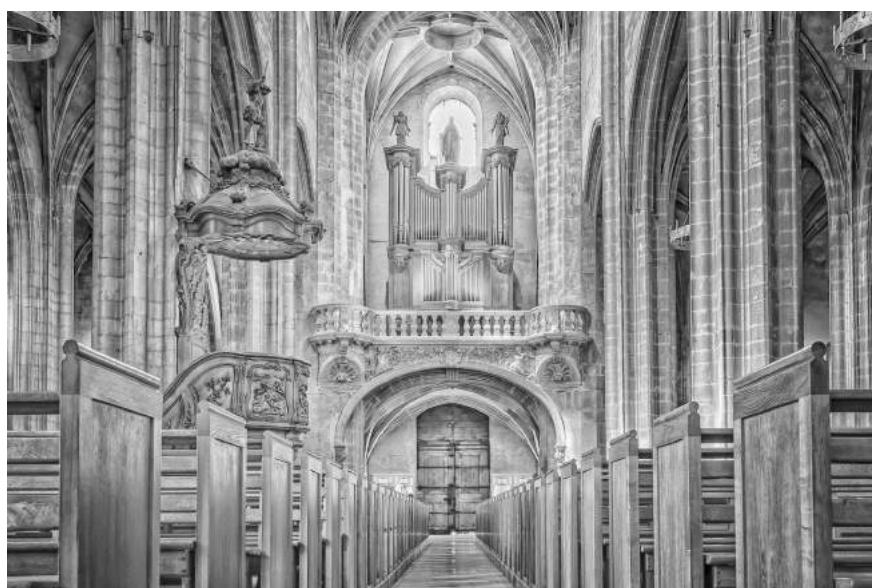
Niezaprzecjalnym faktem zarazem pozostaje, że w średniowieczu byli też ludzie ubodzy. Historycy twierdzą, że z pomocy charytatywnej korzystała jedna trzecia ludności miast. Na wsiach klasztory przeznaczały jedną czwartą dochodów na pomoc ubogim. Słowa Jezusa „*Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili*” (Mt 25,40) ludzie średniowiecza brali sobie głęboko do serca. W żadnej innej epoce dobroczynność nie była tak bardzo rozwinięta, jak właśnie w wiekach średnich. Inne było podejście do sprawy ubóstwa. Dla nas ubóstwo to problem, który chcemy zlikwidować. Wtedy było inaczej. Ubodzy pełnili w ówczesnym świecie wa-

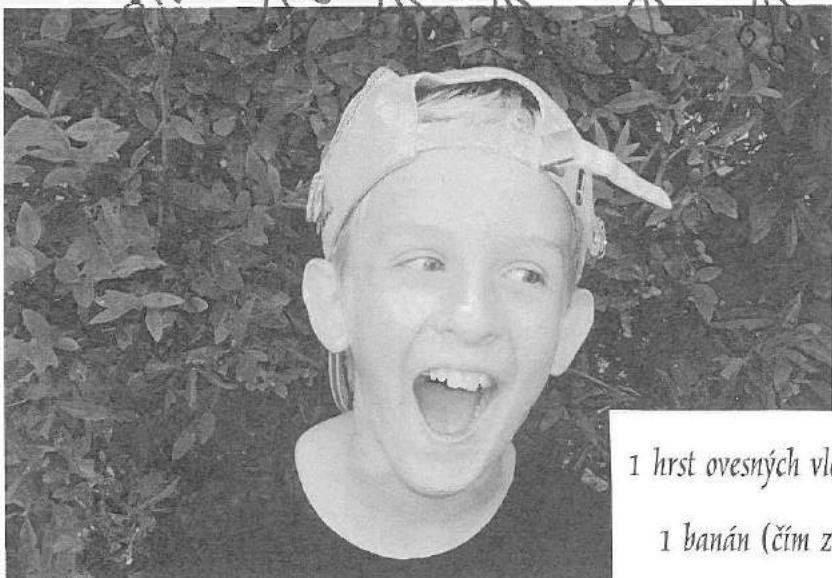
żną rolę. Chrystus był przecież ubogi! Tysiąc lat temu ludzie obawiali się, że nadmiernie gromadząc dobrą materialne, oddalają się od nieba. Swoje lęki łagodziły dając bardzo duże jałmużny. Dotacje dla klasztorów były bardzo duże między innymi dlatego, że klasztory prowadziły działalność dobroczynną na wielką skalę. Już na początku średniowiecza, w najtrudniejszych pod względem poziomu życia czasach, przy klasztorach istniały tzw. matrykuły, czyli spisy biedaków, którymi klasztory się opiekowały. Oprócz tego mnisi codziennie rozdawali żywność wszystkim, którzy się zgłosili. Klasztory benedyktyńskie przeznaczały na rozdawanie żywności jedną czwartą swych dochodów. W każdym, nawet małym mieście istniał szpital, w większych

miastach było ich nawet kilka. Szpital był instytucją bezpłatną, utrzymaną przez Kościół, dzięki hojności całego społeczeństwa. Szpital średniowieczny był połączeniem przytułu i hospicjum, gdzie chorymi opiekowali się zakonnicy i zakonnice. Śladem tej dawnej tradycji jest fakt, że do pielęgniarki wciąż zwracamy się „siostro”. W wielkich miastach istniały jadłodajnie. Sierotami opiekowały się osobne instytucje. Koszt wychowania dzieci porzuconych przez rodziców brali na siebie proboszczowie poszczególnych parafii. W paryskiej katedrze Notre Dame stało łóżko, zachęcające do zostawienia na nim niechcianego dziecka (taki średniowieczny „babybox”). Wciąż pokutuje opinia, że trędowaci w średniowieczu byli wyrzucani z miast i pozostawieni swemu losowi. Rzeczywiście, nie pozwalano im mieszkać w mieście ani przebywać w dużych skupiskach ludzi, musieli nosić specjalne stroje, rękawiczki i ostrzegać głośno o swej obecności. Chodziło jednak tylko o ograniczenie rozprzestrzeniania się choroby. Leprozoria były usytuowane niedaleko od miast. Odprowadzenie trędowatego do leprozoriów było często poprzedzane mszą św., przy leprozoriach budowano kaplice i przydzielano kapelana, a leprozoria były dofinansowywane przez Kościół i władze miasta.

Andrzej Łukosz

HONZÍKOVY ZDRAVÉ BANÁNOVÉ LÍVANEČKY

1 hrst ovesných vloček (případně jáhlových nebo jiných)

1 banán (čím zralejší, tím budou lívanečky sladší)

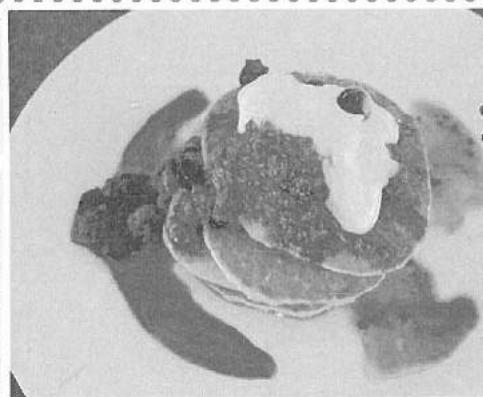
1 vejce

Něco dobrého na dozdobení

Banán rozmačkat a rozmíchat s ostatními ingredicemi, nebo všechny ingredience rozmixovat. Pokud je směs příliš hustá, stačí přidat trochu mléka.

Ze směsi tvoríme na pánevce menší lívance a smažíme na mírném ohni po obou stranách.

Usmažené lívance ozdobíme ovocem, nebo marmeládou, polijeme medem, nebo javorovým sirupem, případě šlehačkou a čokoládou.

Knihovnická ochutnávka

Tentokrát bych Vám ráda představila knížku pro děti – ***Slon a mravenec*** spisovatelky **Daisy Mrázkové**.

Kdo tuto spisovatelku zná, ten ví, že její knížky jsou perly. Bez nadsázky se o ní říká, že je to další Antoine de Saint-Exupéry.

Daisy Mrázková je malířka a spisovatelka, narodila se 5. 5. 1923 v Praze. Studovala na Uměleckoprůmyslové škole u prof. Antonína Strnadela v letech 1943–1944. Jako výtvarnice se účastnila řady výstav – i spolu s manželem, malířem Jiřím Mrázkem. V jejích knihách se prolíná lyrika s epikou. Na osudech dětí, zvířátek, přírody nebo věcí seznámuje čtenáře se světem kolem sebe, se základními otázkami života. Svět jejich hrdinů je křehký, plný drobných událostí: věci mají své osudy, které jsou dětskými hrdiny prožívány intenzivně jako jejich vlastní. Z každého příběhu je cítit lidská účast, vztah k věcem, přírodě, lidem. Autorka objevuje v dětech to vzácné, co se pak časem a věkem zasouvá na dno lidského nitra: něhu, cit, touhu po volnosti, smysl pro čest a spravedlnost. Svým čtenářům se nepodbízí, jen jim vypráví, sděluje, učí je vidět, slyšet, cítit a rozumět. Svými knihami jakoby hledala cestu z citové chudoby dnešního světa. *Zdroj životopisu:* <http://daisy.mrazkova.sweb.cz/>

V naší knihovně máme knížku *Slon a mravenec*. Je pro děti od 5 let. Dá se přečíst během jednoho večera, ale to vůbec není na škodu, neboť se k tomuto příběhu budete chtít vracet zas a znova.

Je to vyprávění o tom, jak neverka, slon a mravenec žili společně v jeskyni. Jde to vůbec? Můžou žít spolu velký slon, čiperná neverka a malý mravenec v jedné jeskyni? Každý je jiný, každý má svá přání a každý touží po něčem jiném. Co je pro slona nepatrná svačinka, je pro neverku vydatný oběd a mravenec se podivuje, jakou velkou hromadu jídla má před sebou. Krásným a poutavým příběhem nás spisovatelka seznámí s tím, že rozdíly jdou stranou, když se někdo dostane do potíží... Pojd'me dětem vyprávět o velkém přátelství, o odvaze, o toleranci a úctě k druhým.

A jaké další knížky Daisy Mrázková napsala?

Haló, Jácičku *Neplač, muchomůrko* *Můj medvěd Flóra*
Neposlušná Barborka *Písňe mravenčí chůvy*

Co by se stalo, kdyby... *Byla jedna moucha*

Anna Strzelcová

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH ve farním kostele a v kostele sv. Marka

03.06.2019-30.06.2019

(stav ke dni: 31.05.2019)

po 03.06.	7:00 Pl Za powołania kapłańskie i zakonne 18:00 Cz Za Edmunda Dudu a Karla Hanuska
út 04.06.	7:00 Cz Za + Bohuslavu Suchankovou (nedož.90 let), za + dceru Šárku a za celou žijící rodinu
st 05.06.	7:00 Pl Za + Lumíra Savarie (5 roczn.+), za rodziny Savariów, Kołatków, Śliwków, Gajdów, Kwickałów, Dworoków i Siudów 18:00 Cz Na poděkování za 65 let manželství a za celou rodinu Koplovou, Kovaříkovou a Balasovou
čt 06.06.	7:00 Cz Za + rodinu Ivančovou, Šotolovou, Ilčískou, Mikitkovou, Ševcovou a za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje 18:00 Pl Za + Romualda Salamona
pá 07.06.	6:00 Cz Za + Ilonu Šteřiarovou 7:00 Pl Za Gertrudę Nowak 18:00 Cz Na poděkování za přijatá dobrodiní, s prosbou o Boží požehnání a ochranu pro rodinu Szyszkwiczowou, Bednářovou, za + Jindřicha Bednáře, Beatu Mieszczałowou a za celou Církve
so 08.06.	7:00 Cz Za + Marii Kotlárikovou, manžela, syna, zetě a za + Marii Říhovou 18:00 Pl Za Alojzję Witoszową, męża Karola, zmarłą rodzinę Witoszów i Kwickałów
ne 09.06.	6:30 Pl Za + Alojzego Morcinka, żonę, rodziców z obu stron, prosząc o opiekę Bożą dla żyjących członków rodziny 8:00 Cz Na poděkování za 80 let života, s prosbou o další Boží požehnání a ochranu pro celou žijící rodinu 9:30 Pl Za Helenę Droščiekową, + członków rodziny Droščieków, Kocifajów, za Lidkę Uherkową oraz dusze w czystcu 11:00 Cz Za + Jana Bielczyka, manželku Bożenu, sourozence, + rodiče, za žijící členy rodiny do ochrany Boží 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 10.06.	7:00 Pl Dzięczynna za Przemka, prosząc o potrzebne dary dla niego 18:00 Cz Za + Marii Bolfovou, manžela Rudolfa, rodiče z obou stran, sourozence a do ochrany Boží za žijící členy rodiny
út 11.06.	7:00 Cz Za + Barbaru Kantor a žijící a + rodinu

st 12.06.	7:00 Pl Za + Renatę Frankową, ojca Franciszka Stenchlego i rodziców 18:00 Cz Za + Štefanii Haltufovou, jejího + manžela, za duše v očistci a za žijící členy rodiny Haltufové, Mařákové a Brzezné
čt 13.06.	7:00 Cz Za + Tomáše Szitaje [sitaje] (1.výr.+) 18:00 Pl Za Alojzego Szajtera, braci Antonína, Boleslava, jego żonę Vilmę i rodziców z obu stron
pá 14.06.	7:00 Pl Za + Alojzego Böhma, Erwina Böhma, jego żonę Eugenię i rodziców 18:00 Cz Za + Jakuba Pohroma a jeho maminku Magdalenu Pohromovou
so 15.06.	7:00 Cz Za Gertrudu Nowak a celou žijící rodinu 18:00 Pl Za Kazimierza i Krystynę Czernek, + rodzinę Burzyńskich oraz za dusze w czyściku
ne 16.06.	6:30 Pl Za + Karola Macurę, rodziców z obu stron i za żyjącą rodzinę, prosząc o opiekę Bożą 8:00 Cz Za děti, které letos poprvé přijmou Eucharistii 9:30 Pl Za + Stanisława Szyję (niedoż.100), + żonę Emilię, za rodziców z obu stron i za + rodzeństwo 11:00 Cz Za + Jarmilu a Miloslava Marcalikovy, + Ervina Lasotu a za jejich rodiče 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 17.06.	7:00 Pl Za żyjących i + członków wspólnoty Źywego Różańca 18:00 Cz Za + rodinu Waliczковou, Suchoňovou, Poloczkovou a Bukowcza-novou a za žijící členy rodiny
út 18.06.	7:00 Cz Za + manžela Rudolfa Skovajsu, rodiče a sourozence z obou stran, za + synovce Jeníka, s prosbou o dar zdrowia a Boží ochranu do dalsích let pro celou rodinu
st 19.06.	7:00 Pl Za + Annę Krupą, jej męża Josefa oraz za całą rodzinę, powierzając ją Bożej opiece 18:00 Cz Za ochranu lidskiego żywota od početí do páriozené smrti
čt 20.06.	6:00 Pl Za + Pawła Milaniaka oraz za + Józefa Moja 7:00 Cz Za + Hermínu a Jindřicha Fojcíkova, dceru Zdeňku, zetě Lumíra a za jejich žijící rodiny 17:00 Cz /Pl Za + Emę Giemrotową (20 roczn.+), za jej + męża Alojzego, zięcia Franciszka i dusze w czyściku
pá 21.06.	7:00 Pl Za + Zofię Hanusową, siostrę Alojzję i rodziców 18:00 Cz Za obę + Heleny Bukovčanové a jejich rodiny
so 22.06.	7:00 Cz Za + Imricha Beňa, + Magdalenu Daníšovou, rodinu Liškovou a za celou žijící rodinu 18:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną
ne 23.06.	6:30 Pl Za + Ferdynanda Stachurę 8:00 Cz Za Pavlinku u příležitosti jejich 40. narozenin, za její maminku u příležitosti jejich 60. narozenin, s prosbou o dar zdrowia, Boží požehnání a přímluvu Matky Boží 9:30 Pl Za + rodziców Lilianę i Józefa Podstawków oraz za + z rodziną Podstawka i Blacha 11:00 Cz Za + manžela Helen Kojdjaka, za jeho bratra Jozefa a za žijící členy rodiny z obou stran, s prosbou o přímluvu Matky Boží Fryštátské 18:45 Cz Za + Jozefa Virostka (3.výr.+)
po 24.06.	7:00 Pl Za żyjącą i + rodzinę Timčáków i Violów, za wszystkich Janów z rodziny, prosząc o wstawiennictwo Matki Bożej Frysztackiej 18:00 Cz Za + Boleslavu Szajtera (15.výr.+), za + manżelkę Vilmu (10.výr.+) a za + syna Stanisława (1.výr.+), bratra Lojzika a Tondu, za prarodice Szajterovy a Hanusovy
út 25.06.	7:00 Cz Za + Viléma Wachtarczyka, manželku, sourozence, rodiče z obou stran a za žijící rodinu
st 26.06.	7:00 Pl Za Helenę Davidową, prosząc o Boże laski dla niej oraz za jej żyjącą rodzinę, zięcia Ivana Parči oraz za ks. Stanisława Jochymka 18:00 Cz Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 27.06.	7:00 Cz Za kněze ve farnosti, s prosbou o Boží pomoc, zdraví a přímluvu Matky Boží 18:00 Pl Za umierających, prosząc o wstawiennictwo św. Józefa
pá 28.06.	7:00 Pl Za + Marię Burkową, męża Wilhelma i żyjącą rodzinę, powierzając ją Opatrzności Bożej 18:00 Cz Za Františku Pončovou, její rodiče Josefa a Františku Ciasnochovy a za žijící členy rodiny, s prosbou o ochranu Boží a Panny Marie
so 29.06.	7:00 Cz Za + Editu Horákovou 18:00 Pl Za + Antonína Szajtera, rodziców Marię i Adolfa, braci Alojzego i Boleslava oraz za jego żonę Vilmę
ne 30.06.	6:30 Pl Za + Kazimierę i Edwarda Salamon oraz braci Leszka i Wiesława 8:00 Cz Za Josefa Skopala, jeho rodiče Vladimíra a Božetěcha Skopalovy a za žijící členy rodiny do ochrany Boží a Panny Marie 9:30 Pl Za Zdenka Kremera, jego rodzinę i braci Milana i Jaromira z rodzinami 11:00 Cz Za naše farní společenství 18:45 Cz Za + Miroslava Kolka, manželku Annu, rodiče, sourozence z obou stran, za žijící rodinu a dusę v očistci

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mše svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

Co nás čeká..a nemíne

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončené vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 07.06. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostním požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 7:00 (pl); a v 17:45 hod. (cz). Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii.

Návštěvy nemocných:

pátek 07.06. dopoledne (zhruba od 9:00)

Liturgický kalendář:

pondělí 03.06. – památka sv. Karla Lwangu a druhů, mučedníků

středa 05.06. – památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka

neděle 09.06. – slavnost Seslání Ducha Svatého
sobota: 18:00 (pl)

neděle: 6:30 (pl), 8:00 (cz), 9:30 (pl), 11:00 (cz), 18:45 (cz)

pondělí 10.06. – památka Panny Marie, Matky církve

úterý 11.06. – památka sv. Barnabáše, apoštola

středa 12.06. – památka bl. Marie Antoníny Kratochvílové, panny, a druhů, mučedníků

čtvrtok 13.06. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
7:00 (cz), 18:00 (pl)

neděle 16.06. – slavnost Nejsvětější Trojice
sobota: 18:00 (pl)

neděle: 6:30 (pl), 8:00 (cz), 9:30 (pl), 11:00 (cz), 18:45 (cz)

čtvrtok 20.06. – slavnost Těla a Krve Páně
středa: 18:00 (cz)

čtvrtok: 6:00 (pl), 7:00 (cz), 17:00 (cz/pl)

všechny mše v hlavní lodi farního kostela

pátek 21.06. – památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka

pondělí 24.06. – slavnost Narození svatého Jana Křtitele
7:00 (pl), 18:00 (cz)

všechny mše v hlavní lodi farního kostela

pátek 28.06. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
čtvrtok: 18:00 (pl)

pátek: 7:00 (pl), 18:00 (cz)

všechny mše v hlavní lodi farního kostela

sobota 29.06. – slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
7:00 (cz), 18:00 (pl)

všechny mše v hlavní lodi farního kostela

středa 03.07. – svátek sv. Tomáše, apoštola
18:00 (cz) kostel sv. Marka

pátek 05.07. – slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
čtvrtok: 18:00 (pl)

pátek: 7:00 (pl), 18:00 (cz)

všechny mše v hlavní lodi farního kostela

Po celý měsíc červen zveme na společné **červnové pobožnosti** ke cti Nejsvětějšího Srdce Páně. Během pobožností se postupně seznamujeme s Deníčkem sv. sestry Faustyny a modlíme se Litanie k Srdci Ježíšovu.

Konají se každou červnovou **neděli v 15:00 a od pondělí do soboty po večerní mši svaté.**

V sobotu 08. června bude od 8:00 v katechetickém domě možné zapisovat **úmysly mší svatých na 2. pololetí roku 2019**. Kulatá výročí lze zapsat již od pondělí **03. června v úředních hodinách ve farní kanceláři**.

V neděli 09. června se bude konat tradiční svatodušní **farní den**. Začneme v 15:00 červnovou pobožností ve farním kostele. Poté se přesuneme na farní zahradu, kde budeme smažit vaječnu (přineste si, prosíme, 2 vajíčka na osobu) a bude příležitost k přátelskému posezení. Vstup na zahradu: přes farní dvůr (jsou tam schody), nebo možnost vstupu z parku Boženy Němcové (bezbariérový vstup).

V neděli 16. června během mše sv. v 11:00 přijme skupinka dětí z naší farnosti **poprvé Krista v Eucharistii**. První zpověď děti poprvé prožijí v **sobotu** od 9:00.

Ve **čtvrtek 20. června** budeme prožívat **slavnost Těla a Krve Páně**. Mše svaté ze slavnosti budou ve středu v 18:00 (cz) a ve čtvrtek v 6:00 (pl), 7:00 (cz) a v 17:00 (cz/pl). Po mši v 17:00 bude následovat **liturgický průvod** ke kostelu sv. Marka.

Dětská mše svatá bude v červnu o týden později, tedy v **pátek 28. června**. Během této mše děti poděkují Bohu za celý školní rok. Po mši bude v katechetickém domě připraven pro děti program.

V neděli 09. června budeme prožívat slavnost Seslání Ducha Svatého. Předvečer slavnosti bude příležitost k zastavení se, ztišení a rozjímání. Po večerní mši svaté bude **vedená adorace** ukončena modlitbou za město.

OTEVŘENÉ CHRÁMY

od 01.05.2019 do 31.10.2019

Kostel Povýšení sv. Kříže v Karviné-Fryštátě

neděle:	12:00–18:00
pondělí:	Zavřeno
úterý, středa:	14:00–17:00
čtvrtok-sobota:	8:00–12:00 a 13:00–17:00

Kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech

neděle:	10:30 – 15:30
pondělí-čtvrtek:	Zavřeno*
pátek:	Zavřeno*
sobota:	10:00 – 18:00

V tuto dobu je Vám **ZDARMA** k dispozici průvodce.

*prohlídky pro předem hlášené skupiny od 10 osob
možné po domluvě s ŘKF Karviná-Fryštát
(prohlídky mimo projekt OCH = dobrovolné vstupné)
tel.: +420 596 314 455

www.doo.cz/otevrenechramy

FARNÍ TÁBORY V ROCE 2019

Farní tábor v Milikově 21.-27.07.2019

pro děti od 1. do 8. třídy základní školy

Farní tábor v Zátoru 21.-27.07.2019

pro mládež od 8. třídy

Ministrantský tábor v Milikově 10.-16.08.2019

Přihlášky a podrobnější informace o všechn táborech jsou v sakristii.

Den matek

V neděli 19. 05. 2019 proběhlo v PZKO Karviná-Ráj tradiční posezení u příležitosti svátku matek. Maminky dostaly kytičky a perníčky. K jejich svátku jim přišli zazpívat děti z MŠ Prameny Karviná 4 a zatančit děti v pestrých úborech z Juventusu v Karviné 6. Z domácí kuchyně si všichni mohli vybrat sladkosti a komu štěstí přálo, tak si na závěr odnesl i nějakou cenu. Poděkování patří všem účastníkům a organizátorům.

Pojed'te s námi na výlet

Zveme všechny na další sobotní výpravu:

8. červen 2019 – Lysá hora

Odjezd: vlakem Karviná žel.st. 7:58 hodin – přestup Ostrava hl.n.

odjezd 8:48 hodin – Frýdlant n. O. žel.st. 9:40 hodin

přestup – z Frýdlant n. O. aut.st. 10:00 hodin – Malenovice-Hutě 10:16 hodin

Trasa:

Malenovice-Hutě — Lysá hora — Ostravice — 12,4 km

Zpět nejpozději

Ostravice žel.st. 16:00 hodin – Frýdlant n. O. žel.st. 16:10 hodin

Frýdlant n. O. žel.st. 16:13 hodin – přestup Ostrava hl.n. odjezd 17:32 hodin

Karviná žel.st. 17:55 hodin

Další info: Karel Houdek; mobil: 731 508 202; email: karel.houdek@centrum.cz

Nový pořad bohoslužeb v našich farnostech

platí od 01.07.2019 (lichý týden)

Kostel Povýšení sv. Kříže, Karviná-Fryštát

Neděle	7:30^f PL, 9:00^f CZ, 10:30^f CZ/PL*	18:45*^f CZ
Pondělí	—	—
Úterý	7:00*^m CZ	—
Středa	—	—
Čtvrtek	7:00^m CZ	18:00^m PL
Pátek	7:00^{f/m} PL	18:00^f CZ
Sobota	7:00^f CZ	18:00^f PL*

^f mše svatá v hlavní lodi farního kostela

^m mše svatá v Moravské kapli farního kostela

^{f/m} pouze na 1. pátek v měsíci mše sv. v hlavní lodi,
ostatní pátky v Moravské kapli

* neděle 10:30 – sudý týden CZ, lichý týden PL

neděle 18:45 a úterý 7:00 – tichá mše svatá

(bez hudebního doprovodu)

sobota 18:00 – mše sv. s nedělní platností

Ostatní karvinské kostely a kaple

Neděle	kostel sv. Marka	ŘK: 8:00* H: 10:00* CZ
	Společenský sál Rehab. sanatoria	8:00 CZ
	kostel sv. Petra z Alkantary v Karviné-Dolech	10:30 CZ/PL*
Pondělí	kostel sv. Marka	7:00 PL
	kaple sv. Anny v Karviné-Ráji	18:00 CZ/PL*
Úterý	—	—
Středa	kostel sv. Marka	18:00 CZ
Čtvrtek	kaple DPS „U Lesa“	9:00* CZ
Pátek	—	—
Sobota	—	—

* neděle 8:00 – Řeckokatolická liturgie (dle rozpisu)
neděle 10:00 – bohoslužba církve Husitské
neděle 10:30 – sudé týdny PL, liché týdny CZ

pondělí 18:00 – sudé týdny CZ, liché týdny PL,
pouze během školního roku
čtvrtok 9:00 – pouze 1. čtvrtok v měsíci

50 let SCHOLY KARVINÁ

Pohřeb P. Stanisława 10.05.2019

© Mela Frantkova

© Mela Frantkova

© Mela Frantkova

více na farním webu